

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815210192
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815210192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti o maloleté deti M. a to: R., nar. XX.X.XXXX a N., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov: Mgr. C. T., nar. XX.X.XXXX, t. č. bytom ul. XX. augusta č. XX/X, S., zast. JUDr. Jozefom Hurtišom, advokátom, ul. Matice slovenskej č. 17, Prievidza a C. M., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. Y. č. XX/X, S., zast. JUDr. Ingrid Novákovou, advokátkou, ul. ČSA č. 12, Handlová, v konaní o úpravu práv a povinností k mal. deťom, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.marca 2016, č.k. 7P/34/2015-181, v senáte takto

rozhodol:

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím súd prvého stupňa predbežným opatrením otcovi detí C. M. nariadil odovzdať maloletého R. a maloletú N. do starostlivosti matky C. T. a súčasne nariadil predbežným opatrením matke, aby každú párnú sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod., a každú párnú nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. v kalendárnom mesiaci znášala styk otca s deťmi, pričom otec si deti v určenú hodinu prevezme pred bytom, kde matka býva, a kde jej ich aj v určenú hodinu odovzdá.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom vo veci samej domáha úpravy práva a povinností k mal. deťom tak, že žiada, aby tieto boli zverené do jej osobnej starostlivosti a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť sumou 250,- eur mesačne na mal. R. a 200,- eur mesačne na mal. N., dôvodiac narušenými vzťahmi s otcom mal. detí, s ktorým nežijú v spoločnej domácnosti. Otec navrhol striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov, popieral časté požívanie alkoholických nápojov tvrdené matkou. Pri úprave jeho pracovného času je schopný sa o deti celodenne postarať, striedavú osobnú starostlivosť považuje za súladnú so záujmom maloletých detí.

V priebehu konania sa matka domáhala, aby súd predbežným opatrením otcovi nariadil odovzdať jej maloleté deti do starostlivosti dôvodiac, že dňa 27.2.2016 si tento deti prevzal a ku dňu podania návrhu o nariadenie predbežného opatrenia jej ich neodovzdal, počas telefonického kontaktu sa vyjadril, že ich do jej domácnosti neprivedie, že im je u neho dobre, že je ich otec. Maloletý R. je pritom v rekonvalescencii a maloletá N. má kiahne s vysokými teplotami. Je toho názoru, že ako matka sa dokáže o deti, ktoré sú t. č. choré, lepšie postarať. Pozná si ich a je presvedčená, že sa pýtajú domov. Tvrdila, že otec ich počas pobytu v jeho domácnosti zastrahuje, napr. že ak si nezavrú očka, príde ježibaba, alebo že striga lieta okolo. Maloletý R. sa pred ňou vyjadril, že ak by nezavrul očka, mama by neprišla. Podľa jej názoru takýmto spôsobom - cez deti, ich otec ubližuje jej. Otec pracuje v medzinárodnej kamiónovej doprave, do miesta svojho bydliska pritom prichádza každý víkend, s deťmi sa stretáva bežne každý druhý víkend a na rôzne sviatky.

Súd prvého stupňa zistil, že aktuálne nie je možné dosiahnuť obnovenie spolužitia rodičov detí. Títo nežijú v spoločnej domácnosti, nevedia sa dohodnúť, resp. vzájomné návrhy o úprave výkonu rodičovských práv a povinností neakceptujú. Otec je vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, o deti sa stará každý druhý víkend, dochádza však k situáciám, keď sú deti u neho, že bráni matke v kontakte s nimi, dochádza pritom ku konfliktným situáciám. Matka si uvedomuje, že deti otca majú radi, má však obavu, že keď si tento vypije, mohol by ich ohroziť, keď by im neposkytol najmä v nočných hodinách potrebnú starostlivosť, tiež tvrdí, že zaregistrovala zmeny v psychickom stave maloletého R., prejavujúce sa i pomočovaním, čo rieši zatiaľ s jeho detskou lekárkou. Doposiaľ nebolo zistené, že by otec deti odovzdával matke pod vplyvom alkoholu. Možnosť negatívneho vplyvu na vývoj detí je predmetom znaleckého dokazovania. Súčasný stav nie je prospešný pre zdravý vývoj detí, keďže sú v centre partnerských nezhôd rodičov. Situácia, že otec bude brániť matke v kontakte s nimi, sa môže opakovať a vyústiť do stavu, keď si budú deti „brať“ jeden druhému. Aplikujúc ust. § 102 ods. 1 veta prvá, § 102 ods. 2, § 76 ods. 1 písm. b/, § 75 ods. 5 veta prvá dospel preto k záveru o osvedčení naliehavosti potreby do rozhodnutia vo veci samej nastoliť stav stabilizácie detí v jednom prostredí. Za stabilnejšie prostredie, i vzhľadom na vek detí, pracovné zaradenia otca, považoval prostredie u matky. Keďže v čase rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa maloleté deti nachádzali u otca, súd mu nariadil ich dočasne odovzdať do starostlivosti matky.

Keďže podľa názoru súdu prvého stupňa medzi rodičmi detí do rozhodnutia vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností môže dochádzať k ďalším konfliktom v súvislosti s tým, že sa nebudú vedieť dohodnúť na intervale stretnutia otca s deťmi, pričom medzi ním a deťmi sú vytvorené pozitívne citové väzby a je potrebné, aby sa tieto nenarušili, aj bez návrhu dočasne upravil styk otca s deťmi.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec maloletých detí v časti, ktorou súd prvého stupňa dočasne upravil jeho styk s maloletými deťmi navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu a to tak, že bude oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať každú páru sobotu od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každú nepáru sobotu od 12.00 hod. do 19.00 hod. dôvodiac, že súdom prvého stupňa vymedzený styk je nepostačujúci a nie je zrejmé, prečo mu nie je umožnené, aby deti u neho prespali aspoň jednu noc počas víkendu. On je plne schopný deťom zabezpečiť celodennú starostlivosť aj počas nočných hodín, aj v čase ich choroby. Takéto obmedzenie rozsahu styku môže necitlivo zasiahnuť aj do súrodeneckých väzieb maloletých detí k ich staršiemu bratovi C. Šplehovi, čo nie je v súlade s ich záujmom. Pokiaľ matka poukazovala nato, že počas toho ako sa staral o deti, mal byť pod vplyvom alkoholických nápojov, toto nebolo preukázané, alkohol požíva len výnimočne, napr. pri narodení dcéry, alebo inej oslavy. Takýmto vymedzením rozsahu styku by bol znevýhodnený, resp. by ho nebolo možné objektívne realizovať v rozsahu ako je upravený súdom, pretože ako vodič kamiónovej dopravy má voľný víkend len vtedy, keď mu to nadväzuje na týždeň pracovného voľna, ostatné víkendy prichádza domov až v sobotu okolo poludnia a odchádza do zamestnania v nedeľu poobede. Keďže je predpoklad vzhľadom na zlú komunikáciu, že matka by trvala na striktnom dodržiavaní súdom upraveného styku a nad rámec neho by mu kontakt s deťmi neumožnila, jeho styk s deťmi by sa takto výrazne zredukoval.

Matka maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovala odvolaciemu súdu potvrdenie rozhodnutia v jeho napadnutej časti. Podľa jej názoru obsah odvolania smeruje k cieľu spočívajúcemu v tom, že styk bude upravený tak, aby deti mohli u otca počas víkendu prespať, čo však podľa jej názoru nie je možné vzhľadom k tomu, že otec by sa pod vplyvom alkoholických nápojov, ktoré požíva nemusel zo spánku zobudiť vtedy, keď ho deti budú potrebovať a tak im zabezpečiť riadnu starostlivosť.

Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu doporučil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť, pričom vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že rodina sa rozhodla prijať možnosť ísť na mediálny proces, kde sa otec detí vyjadril, že súhlasí so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, nesúhlasil však s termínmi, ktoré má mať na styk s deťmi vymedzené. Vzhľadom k tomu, že matka prerušila komunikáciu a odišla z mediálneho stretnutia, nebolo možné v mediácii pokračovať. Po vydaní rozhodnutia o ňou požadovanom predbežnom opatrení, ukončila matka akúkoľvek komunikáciu.

Listom zo dňa 03.05.2016 (čl. 198) oznámila právna zástupkyňa otca súdu, že došlo k zhoršeniu komunikácie medzi rodičmi a to zo strany matky maloletých detí, ktorá nie je ochotná poskytovať otcovi žiadne informácie o deťoch a to ani v čase, keď sa tento nachádza z dôvodu výkonu svojich pracovných povinností mimo územia SR, nie je ochotná tolerovať styk otca s deťmi v náhradnom termíne a to ani v prípade, keď tento pre pracovné povinnosti nemôže mať deti u seba. Súčasne v kópii dala na vedomie súdu upozornenie adresované matke detí v súvislosti s jej konaním upierajúcim otcovi rodičovské práva a povinnosti.

Listom zo dňa 11.05.2016 oznámila matka súdu, že otec nehovorí pravdu, keď tvrdí, že mu neposkytuje informácie o deťoch, pretože tieto mu pravidelne poskytuje, tento sa však má k nej hrubo verbálne aj fyzicky správať v čase, keď si vzájomne deti odovzdávajú a vyslovila obavy o zdravotný a psychický stav detí v súvislosti s čím ako uviedla, navštívila pedopsychologickú ambulanciu.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a preto za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou bolo rozhodnuté o dočasnej úprave styku otca s mal. deťmi, ako vecne správne potvrdil. Uznesenie súdu prvého stupňa v jeho zostávajúcej časti nepreskúmal, keďže suspenzívnym účinkom odvolania v tejto časti dotknuté nebolo.

Súd prvého stupňa svojim rozhodnutím v napadnutej časti aj bez návrhu dočasne upravil styk otca s deťmi s poukazom na problematickú komunikáciu rodičov s cieľom zachovania vzájomných väzieb medzi deťmi a ich otcom. Otec odvolaním napádal rozsah vymedzeného styku, ktorý považoval za nedostačujúci, požadoval jeho rozšírenie (žiadal aby deti mohli počas víkendu u neho tiež prespávať), poukazyval na svoj nepravidelný pracovný režim, neumožňujúci mu vždy vymedzenú dobu dodržiavať, čo podľa neho bude matka využívať s cieľom narušiť jeho vzťah s deťmi.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 102 ods. 2 O.s.p. v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa ods. 1 vykoná aj bez návrhu.

Účelom občianskeho súdneho konania je zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov nielen spravodlivú (§ 1 O.s.p.), ale tiež účinnú a rýchlu (§ 6 O.s.p.). Občiansky súdny poriadok vychádza z toho, že pre dosiahnutie tohto účelu nestačí vždy vyčkávať až do právoplatnosti meritórneho rozhodnutia vydaného v konaní. Pomery účastníkov totiž neraz vyžadujú prijatie účinných dočasných opatrení, ktoré majú len prechodný charakter. Takými opatreniami sú (o. i.) predbežné opatrenia. Ich predbežnosť spočíva tiež v tom, že sa nimi neprejudikujú práva účastníkov, ani tretích osôb. Predbežné opatrenie možno nariadiť v každej veci, o ktorej sa môže konať v občianskom súdnom konaní, teda aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Nariadenie predbežného opatrenia nie je možné vtedy, ak sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie. Nariadenie predbežného opatrenia má dočasný charakter.

Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia o veci, a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia.

Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov, len rozhodnutím súdu a na základe zákona. Rodičovské práva a povinnosti

patria obidvom rodičom. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rieši v určitých špecifických situáciách osobitne, tak ako to predpokladá článok 51 ods. 1 Ústavy SR. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36 Zákona o rodine). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa.

Rodičovské práva a povinnosti majú rodičia vo vzťahu k maloletému dieťaťu a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia dieťaťa manželmi, alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zák. č. 36/2005 Z.z. v platnom znení ďalej "Zákon o rodine"). Rodičovské práva a povinnosti majú teda obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine).

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Z ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine vyplýva, že ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, je preto potrebné posudzovať aj opodstatnenosť a rozsah nariadeného predbežného opatrenia o úprave styku s maloletými deťmi, teda z hľadiska zmyslu a účelu ustanovení zákona, podľa ktorých súd o úprave rodičovských práv a povinností rodičov rozhoduje.

Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti, zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Tento rodič, aj keď je spravidla prevažne vylúčený z bezprostredného výkonu svojich rodičovských práv a povinností, najmä sústavného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa, nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavaní rodičovského vzťahu a upevňovaní citových väzieb, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Ust. § 25 Zákona o rodine je tak špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ust. § 24, keďže sa dotýka len jedného prvku rodičovských práv, a to styku s maloletým dieťaťom. Z uvedeného teda vyplýva, že predpokladom pre to, aby súd z hľadiska naplnenia zmyslu a účelu ust. § 25 Zákona o rodine, mohol rozhodovať o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom či už vo veci samej, ale tiež aj prostredníctvom inštitútu predbežného opatrenia, je zverenie mal detí do osobnej starostlivosti druhého rodiča, pričom rovnako môže ísť len o rozhodnutie dočasného charakteru, teda prostredníctvom predbežného opatrenia, ako tomu tiež je v danej veci.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom konania a rozhodovania vo veci samej je úprava práv a povinností k mal. deťom, ktorej sa dožaduje svojim návrhom matka, keďže rodičia nežijú aktuálne v spoločnej domácnosti. Vzťahy medzi rodičmi detí sú výrazne narušené, komunikácia aj pri vzájomnom odovzdávaní detí je problematická, dokonca sa javí, že po nariadení predbežného opatrenia došlo k jej zhoršeniu, podľa správy kolízneho opatrovníka matka dokonca prestala s opatrovníkom komunikovať, ukončila započatý mediálny proces, ktorému sa rodina podrobovala a to napriek tomu, že otec súhlasil dokonca so zverením detí do starostlivosti matky, len vzhľadom k nepravidelnej pracovnej dobe, žiadal styk upraviť spôsobom s týmto korešpondujúcim. Doposiaľ a to ani prostredníctvom inštitútu predbežného opatrenia, neboli práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom upravené, stalo sa tak až týmto odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého boli deti dočasne zverené do osobnej starostlivosti matky, otcovi bol súčasne dočasne upravený styk s nimi. Tvrdenia matky o tom, že otec v čase, keď má mal. deti v svojej osobnej starostlivosti, je pod vplyvom alkoholu, čím má byť ohrozený zdravý všestranný vývoj detí sa doposiaľ nepotvrdili, nevyplývajú ani zo šetrenia kolízneho opatrovníka. Aktuálne však prebieha súdom prvého stupňa nariadené znalecké dokazovanie, predmetom ktorého je tiež skúmanie možnosti tvrdeného negatívneho dopadu prípadného vplyvu otca na deti a s tým súvisiaca vhodnosť rozsahu styku otca s

deťmi a to aj pokiaľ ide o čas jeho realizácie (či len v rozsahu denných, alebo aj večerných a nočných hodín).

Prioritne za správny, považuje odvolací súd postup súdu prvého stupňa, ktorý napriek tomu, že matka sa svojim návrhom nedomáhala úpravy styku, tento vzhľadom na okolnosti prípadu, aj bez návrhu dočasne upravil.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu takejto dočasnej úpravy, odvolací súd poukazuje na to, že druhy predbežných opatrení sú v ust. § 76 O.s.p. vymedzené len príkladmo, z čoho vyplýva, že súd môže nariadiť aj predbežné opatrenie iného obsahu, resp. spojiť viaceré druhy predbežných opatrení na dosiahnutie predbežnej ochrany účastníka, teda aj dočasne upraviť práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovne v predmetnom ustanovení uvedené, predmetom ktorých je aj dočasná úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, súčasťou ktorých je tiež zverenie detí do starostlivosti jedného z rodičov a úprava styku detí s druhým z rodičov. Pre využitie inštitútu predbežného opatrenia vo vzťahu k úprave práv a povinností k maloletým deťom vo vyššie naznačenom smere, zákon nevyžaduje návrh, pretože ide o nariadené predbežné opatrenie v konaní, ktoré môže súd začať i bez návrhu (§ 75 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Pokiaľ ide o otcom namietaný rozsah úpravy styku, preskúmaním všetkých vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že tento tak, ako je vymedzený v zmysle rozhodnutia súdu prvého stupňa korešponduje jednak so zmyslom a účelom inštitútu predbežného opatrenia, ako aj s rozhodujúcimi zákonnými kritériami, takéto rozhodnutie vymedzujúcimi. Je potrebné si na strane otca uvedomiť, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, že dočasná úprava styku prostredníctvom predbežného opatrenia rozhodne neprejudikuje v tomto smere rozhodnutie vo veci samej, ktorému ako je tomu tiež v tomto prípade, predchádza potrebné dokazovanie, až výsledky ktorého budú spôsobilé k posúdeniu, v akom rozsahu z hľadiska prvoradého kritéria, ktorým je záujem detí, bude potrebné styk upraviť. Význam stretávania sa rodiča s dieťaťom nemožno vnímať iba na strane rodiča, ale prinajmenšom rovnako sa jedná aj o právo dieťaťa, ktoré by mu malo zabezpečiť, aby neprišlo o vzťah s jednou z najbližších osôb svojho detského života. Je v záujme dieťaťa, aby v jeho blízkosti ostali obaja rodičia s čo najviac intenzívnym pozitívnym vzťahom k nemu, a to aj potom, ako medzi rodičmi samotnými o pozitívnom vzťahu hovoriť nemožno. Napriek uvedenej mimoriadnej dôležitosti stretávania sa dieťaťa s rodičom, môžu výnimočne nastať situácie, kedy nie je stretávanie sa rodiča s dieťaťom či už vôbec, či v širšom rozsahu v záujme dieťaťa, pretože môže ohrozovať jeho život, zdravie, či priaznivý vývoj. V takom prípade, musí právo na styk s dieťaťom ustúpiť v prospech záujmu dieťaťa. Musí sa teda jednať o situáciu, kedy by mohlo byť ohrozené priamo dieťa. V posudzovanom prípade síce doposiaľ nebola preukázaná skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že zo strany otca sú deti ohrozené a pravdou tiež je, že deti sú u otca zvyknuté, samotná matka nemala problém ich u otca ponechať aj celý víkend (teda deti u otca prespávali), podľa jej vyjadrenia deti majú k otcovi pozitívny vzťah, tohto majú radi, avšak spoľahlivé poznanie skutočnosti, či styk otca s deťmi by bol spôsobilý pôsobiť na deti traumatizujúco, či dokonca ohrozujúco (ako tvrdí matka, pokiaľ by u otca naďalej počas vyhradených víkendov prespávali), alebo či ide o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením druhého rodiča v tomto prípade matky, je možné až po dôkladne vykonanom dokazovaní, ktoré však presahuje rámec rozhodovania o predbežnom opatrení. Aktuálne však aj vzhľadom na vek detí a ich záujem, je potrebné vyčkať na odborné posúdenie tejto zásadnej otázky, do ktorého času bude možné rodičovské práva otca i keď v tomto „úspornejšom“ režime vykonávať prostredníctvom tejto dočasnej úpravy, ktorá súčasne zabezpečí, aby sa otec a deti do doby konečného rozhodnutia vzájomne neodcudzili.

Pokiaľ otec poukazuje na svoj nepravidelný pracovný režim, ktorý mu nie vždy umožní vo vymedzenom rozsahu a čase stretnutie s deťmi realizovať, pričom matka toto nezohľadňuje, resp. má tendenciu mu stretávanie s deťmi znemožniť, ako odvolací súd uviedol už vyššie, z hľadiska záujmu detí nie je možné zmiešavať konfliktné vzťahy medzi rodičmi so vzťahmi medzi jednotlivými rodičmi a deťmi. Pokiaľ by si túto skutočnosť matka dostatočne neuviedomovala, príp. produkovaním tendenčných tvrdení, či vyvolávaním tenzných situácií nezohľadňujúcich špecifiká otcovho povolania znemožňovala prípadný styk detí s otcom, či inak negovala jeho rodičovské práva (príkladmo odmietala mu poskytovať informácie o deťoch) a vytvárala tak základ pre narušenie existujúceho vzťahu detí s otcom, je potrebné si na jej strane uvedomiť, že snaha o eliminovanie styku otca s deťmi, môže byť v konečnom dôsledku vo vzťahu k nej kontraproduktívna, vzhľadom na ust. § 25 ods. 4 Zákona o rodine, vychádzajúc z ktorého, nie je za určitých podmienok vylúčená ani možnosť zmeny aktuálneho dočasného výkonu

osobnej starostlivosti o maloleté deti, pretože spôsob, akým jeden z rodičov vytvára podmienky pre kontakt s rodičom druhým, na čo majú deti ústavné právo, je jedným z kritérií rozhodujúcich pre záver, či dané zvolené výchovné prostredie, je za týchto okolností pre deti vhodným.

Povinnosťou každého rodiča je svojim deťom vytvárať v rámci svojich možností prostredie citového a bezpečného zázemia a istoty, na čom sa musia podieľať vo vzájomnej zhode obaja. Akékoľvek iné konanie, nemôže byť v súlade so záujmom mal. detí, o ktorý by sa mali ako prioritný cieľ pokúšať obaja rodičia. Je potrebné dôsledne oddeliť rovinu vzájomných konfliktných vzťahov od roviny vzťahu rodičov s deťmi, pretože v konečnom dôsledku to budú jedine deti, ktoré v súčasnosti všetky tieto okolnosti citlivo vnímajú, vo vzťahu ku ktorým nemožno potom ani vylúčiť negatívny dopad na ich psychické a fyzické zdravie.

Právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností, vychádzajúceho z článku 41 ods. 4 Ústavy SR, ktorého obsahom je tak právo rodiča na kontakt s dieťaťom, ako aj právo dieťaťa na starostlivosť zo strany jeho rodiča. Je potrebné, aby v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, súdy dbali za každých okolností na to, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch, týkajúcich sa detí, čomu podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie vzhľadom na doposiaľ neukončené dokazovanie týkajúce sa otázky zásadného významu pre konečné rozhodnutie, zodpovedá.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .